

Сви ови чиновници су
били домашњица

Народни одбор II реона града Београда

1312
15 јуна 1951.

Извршни одбор Народног одбора II реона града Београда на основу члана 2, 3 и 4 Уредба о контроли непокретностима у вези члана 4 Упутства за извршење Уредбе о контроли непокретностима на својој X редовној седници од 15-III-1951 године донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ пренос власништва непокретног имања и то 3/4 /три четвртине/ куће са кућиштем једном зградом и део зграде са двориштем у улици Вишњичкој број 13 уписано у ЗК улофку 415 број парцеле 155/1 КО Београд 2 са продавца ИСАКА ИСАКОВИЋА, адвоката, из Београда, Стариинградска број 24, на купца ВУКОСАВУ ЗИХЕРЛЮ рођену Милатовић, домаћицу из Београда са станом Теразије број 43.

Решење уручити купцу и продавцу а доставити и II реонском јавном тужиштву с тим да незадовољна страна има право халбе противу овога решења у року од 15 дана од дана пријема истог ИМОНО-у града Београда, а преко овога Одбора, која халба има бити таксирана са 30 динара таксе.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

ИСАК ИСАКОВИЋ, адвокат из Београда као продавац и ВУКОСАВА ЗИХЕРЛЮ, рођена МИЛАТОВИЋ, као купац у молби својој од 3-II-1951 године број 1312/51 молили су овај Одбор да им се изда одобрење за пренос непокретности означене у диспозитиву овога решења које је продавац ИСАК продао купцу ВУКОСАВИ по уговору о купопродаји од 24. јануара 1951 године за 340.000.-динара /триста четрдесет хиљада дин./

У својим молбама продавац је навео да ово имање продаје са разлога што је живеши у логору за време окупације оболео од срца, јетре и жучи, као и жена му која је нервно оболела од живота у логору и бола за изгубљеним рођацима, те им је потребно лечење зам. Београда, а купац је навео да ово имање купује ради личне потребе за становљење своја и свога мужа.

По расмотрењу навода у молби и оцене поднетих доказа овај је Одбор нашао да нема законских сметњи да се молиоцима не изажне у сусрет с обзиром да су разлоги о купопродаји оправданi и да су поднели и то: продавац доказ да је ова пореза на предметно имање исплаћена, а купацу уверење Народног одбора Жура, среза Шарпланинског бр. 2644 од 25-XII-1950 године из кога се види да је од тамо продатог непокретног имања две више примила 360.000.-динара. Сем тога, како су и продавац и купац поднели доказе да немају никакве непокретне имовине ни куће за становљење на територији ФНРЈ сасвим што продавац ИСАК има једну шестину зграде у Цвијићевој улици број 97 у Београду од кога дела према изјави грађана потврђенекод овога Одбора има месечни чист приход до 250.- динара, овај је Одбор нашао да се ова купопродаја не врши у циљу експулације, нити стицање ренте а постојање једне шестине зграде у Цвијићевој улици чији је власник продавац не утиче на могућност издавања овога одобрења с обзиром да стицатели купац нема непокретне имовине. Са ових разлога одлучено је као у диспозитиву.

Секретар,

Драг. Миланковић /

СФ.-СН.

Председник,
Душан Вељковић /

ИАБ-43-К84